

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2015. évi november hó 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság a hivatali visszaélés büntette miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 15.B.197/2014/43/I. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Kaposvári Törvényszék, mint elsőfokú bíróság a fenti ítéletével vádlottat az ellene 2 rb. hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Ítéletében rendelkezett a bűnjelekről, valamint az ügyben felmerült bűnügyi költségről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezése iránt terjesztett elő jogorvoslatot. A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség a BF.259/2013/5/IV. számú átiratában, valamint a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

A nyilvános ülésen a védő az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott elsőfokú határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - mindössze az alábbiakkal egészítette ki:

- A tényállás I./ pontjában írt cselekmény kapcsán a vádlott város jegyzőjének utasítása szerint, a városi főépítész támogatásával járt el az elvi építési engedély kiadása során.
- A tényállás II./ pontjában foglalt eljárásban a vádlotti Város Önkormányzatának testületi döntése alapján járt el az elvi építési engedély

meghosszabbításakor.

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által igényesen megállapított tényállás immár hiánytalan, mentes a megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul, így az a Be.352.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően, a hatályon kívül helyező határozatban foglaltaknak maradéktalanul eleget téve, a tényállás megnyugtató felderítéséhez szükséges mértékben és körben folytatta le a megismételt eljárásban a bizonyítást; a feltárt és mérlegelési körébe vont bizonyítékok külön-külön és együttesen is a logika szabályainak megfelelő értékelésével adott számot ténymegállapításairól. Összességében tehát indokolási kötelezettségének is - mind terjedelmét, mind színvonalát és meggyőző erejét tekintve - messzemenően eleget tett.

Erre tekintettel a hatályon kívül helyezés iránt előterjesztett ügyészi indítvány nem megalapozott.

Miután a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság indokolásának a bizonyítékokat elemző részét kimerítőnek tartotta, annak érvelésével pedig teljes mértékben egyetértett, annak tételes megismétlését nem, mindössze az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek:

A vád tárgya nagy értékű Balaton-parti ingatlanok beépíthetőségével kapcsolatos közigazgatási eljárás lefolytatásának törvényessége volt.

A megismételt eljárás során - a beszerzett személyi és tárgyi bizonyítékokra figyelemmel - az elsőfokú bíróság sokkal mélyebben tárta fel.....Város Önkormányzata és a **kft1** képviselői közötti viszonyt, mint a megelőző eljárás során. Helyesen tulajdonított jelentőséget annak, hogy a meghíúsult kikötői beruházás folytán az önkormányzat és a gazdasági társaság között létrejött megállapodás a vád tárgyává tett ingatlanra tervezett apartmanok felépítése volt, amelynek ellentételezése a cég részéről az önkormányzat által fenntartott oktatási intézmények támogatásában állt. A döntés az ingatlanberuházásról tehát az önkormányzat és a **kft1** között jött létre, erre utal - többek között - tanú 2, dr.tanú 8 és tanú 7 tanúk vallomása. tanú 7 tanú vallomásából az is megállapítható, hogy a tényállás 1./ pontjában írt cselekmény vonatkozásában, közvetlenül a vádlott megkeresése előtt, a **kft1** képviselői az akkori városi főépítésszel egyeztettek és az ő kérésére készült a vád tárgyává tett helyszínrajz is. Ezt megerősítette dr.tanú 11 tanú - az akkori főépítész - vallomása is.

Mindezekből azonban helyesen vonta le az elsőfokú bíróság azt a következtetést, hogy az érdemi döntés nem a vádlott kezében született, ő csupán a felek között

született egyezség „végrehajtója” volt.

Kétségtelen, hogy a vádlott több ízben megszegte a hivatali kötelezettségét; ez azonban ismételten abból fakadt: az önkormányzat úgy állapodott meg a **kft1**-vel, illetőleg úgy hozott döntéseket a vád tárgyává tett ingatlannal kapcsolatosan, hogy azok jogi háttérét előzetesen nem vizsgálta. Így - többek között - a közigazgatási eljárásban az sem merült fel az eljáró jegyző és a vádlott, mint ügyintéző részéről, hogy eleve tilos lett volna a váddal érintett ingatlanok tekintetében kereskedelmi célú szálláshely létesítése. E szempontból sokatmondó dr.tanú 8tanú - jegyzőként a törvényesség őre - azon nyilatkozata, miszerint csak feltételezte, hogy a helyi építési szabályzat „összhangban volt a jogszabályokkal”. A jegyzőnek ezzel szemben garantálnia kellett volna a határozat jogszerűségét.

Az I./ tényállási pont tekintetében helyesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy ilyen előzmények után a vádlott nem saját elhatározásából, hanem a polgármester által kialakított feltételek mentén, a jegyző utasítására készítette el az elvi építési engedély kiadásához szükséges előzetes helyszínrajzot. Helyesen jutott e tekintetben is arra az álláspontra, hogy a vádlott nem saját érdekkörében törekedett a jogtalan előny szerzésére. Mindezt kiegészíti város főépítésének azon nyilatkozata is, hogy támogatta az elvi építési engedély kiadását. Az elvi építési engedély kiadását tartalmazó határozatot pedig maga a jegyző látta el kézjegyével, garantálva ezáltal annak - látszólagos - törvényességét. Helytálló az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja is, hogy a tanúk egyikét sem lehetett teljes mértékben érdektelennek tekinteni, ezért vallomásukat alapos kritikával vizsgálta; az önkormányzat részéről felmerülhet az érdek, hogy a vád tárgyává tett jogszabálysértő határozatok vonatkozásában a felelősséget teljes mértékben a vádlottra hárítsa. Ezt támasztja alá - többek között - a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.144/2013. számú ügyének iratanyaga is, amely szerint a munkaügyi per a felek között az önkormányzat kártérítési kötelezettségének teljesítése folytán szűnt meg.

A tanúk érdektelenségével kapcsolatban felmerült aggályokra tekintettel fokozott jelentősége van az okirati bizonyítékoknak is; ebből kifolyólag beszerezte és részletesen vizsgálta a.....Város Polgármesteri Hivatalának ügyiratait. Ezekből pedig helyesen állapította meg, hogy a hivatali eljárások során az ügykezelés „kívánnivalót” hagyott maga után. Helyes ezért az elsőfokú bíróságnak az a következtetése is, hogy a polgármesteri hivatalnál nem folyt érdemi adminisztráció, amely a tényállás pontos felderítésének gátját eredményezte; így - többek között - az iratok érkeztetésének a hiánya is.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az okirati bizonyítékok a tényállás II./ pontjában bírtak különös jelentőséggel. A vád tárgyává tett határozat meghozatalát megelőző önkormányzati eljárás ugyanis magáért beszél; az önkormányzat a szabályzatát kizárólag a vád tárgyává tett ingatlan okán módosította, amelynek során a jogszerűség és a törvényszerűség szempontjai háttérbe szorultak; az önkormányzat által meghozott határozat mind tartalmi, mind formai okokból

szabálytalan volt. Ennek ellenére a vádlott - mint az önkormányzat határozatának végrehajtója - az elvi építési engedélyt meghosszabbította, amellyel vitán felül megszegte hivatali kötelességét. Ugyanakkor az is megállapítható volt, hogy a határozat kiadmányozására - a polgármesteri hivatal ügyrendjét sértő módon - a vádlott által az aljegyző szóbeli utasítása alapján került sor.

Mindezekre tekintettel tehát helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy nem a vádlott érdekkörében merült fel a jövőbeni előny szerzése; ekként viszont a vádlott részéről a jogtalan előny szerzése, mint indíték nem állapítható meg, hiszen az eljárási cselekményekben nem a vádlott szándéka tükröződött.

Mindezek alapján helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy a vádlott vonatkozásában a bűncselekmény törvényi tényállási elemeként értékelt célzat a vádlott terhére kétséget kizáróan nem bizonyítható.

Helyes ennek folytán a vádlott felmentése is az ellene emelt vád alól. Magatartása legfeljebb fegyelmi eljárás keretében lett volna vizsgálható a Legfelsőbb Bíróság eseti döntése értelmében [BH1997.59.].

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése alapján - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

P é c s, 2015. november 4.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Hudvágner András s.k. előadó bíró,
Dr.Bencze Beáta s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 15.B.197/2014/43/I. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.48/2015/4. számú végzése folytán a 2015. évi november hó 4. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke